его же богъ почьсти, азъ сътворихъ ему отънасти бога и се нынѣ плачь ему налѣзохъ. И плакастася по Авели лѣтъ 30, и не съгни тѣло его; и не умѣяста его погрести, и повелѣниемь божиимь пътеньца дъва прилегѣста единъ ею умъре, единъ же ископа яму, и въложи умъръшаго, и погребе и. Видѣвыша же се Адамъ и Еуга. ископаста яму, и въложиста Авеля и погребоста и съ плачъмь

В Бытии нет.

[и умъножишася по земли] и пе познаща сътворьщаго я, испълнишася блуда и вьсякоя нечистоты. 1 и убииства и зависти, и жив ваху скотьскы чловеци

Ср. Бытие VI. 1-2, где этого нет.

Егуньти ² бо лакътьмь сажень зовуть. Дълаему же ковьчегу за 100 лътъ, и повъдлаще Нои, яко быти потопу и посмъхахуся ему.

В Бытии нет, ср. VI, 15—16.

(стлб. 203 и 202).

И быша чловъци мънози и единогласыни, и ръща другъ къ другу: Съзиждемъ стълпъ до небесе. И начаща зъдати, и бъ старъншина имъ Невродъ. И рече богъ: се умъножинася чловъци и номысли ихъ суетьни.

Ср. Бытие XI, 1-4, где иначе.

[П съпиде ботъ] и размѣси языкы на 70 и дъва языка. Адамовъ же языкъ бысть не отъятъ у Авера; тъ бо едипъ не преложися къ безумию ихъ, рекъ сице: аще бы чловѣкомъ богъ реклъ на небо стълъь

изгнану быти, и се оуже в ³ болшее зло въвергохъ и илачь има и глёзохъ. И илака же ся, рече, ⁴ Адамъ и Евга надъ Авелемь 30 лётъ и не съгни тёло его, и не оумъяста его погрести, и новъленьемъ божиимъ прилътеста двъ горлици, едива же ею оумре и дроугая же исконавъщи имоу, и вложи в ню оумершюю и ногребе. То видъвъ Адамъ и Евга и погребоста Авеля и оустависта ⁵ сии илачь (стлб. 191)

земли] и забыта бога створтаго ѣ, но исполнитася блоуда и всякого скарѣдия и оубиства и зависти.. но живяху скотьски (стлб. 200—201). где этого нет.

Егуплис бо локтемь сажень зо-

вуть. Ділаему же ковчету за 100

лъть. . . Дълаемоу же ковчегу за

100 лѣтъ, и повѣдаще Иои, яко быти потопу и посмѣхахуться сму

Гоумноживъщимся чловъкомъ

Единого же языка соуще вси вкоупъ номышляхоу глаголюще другъ к другу... и ръша друг ко в другу... съзижемъ столиъ до небесе... И начаща здати столиъ, и объ старъншина и началъцикъ соуетьному ихъ помыслоу именемъ Невротъ (столб. 228 и 229).

Аверъ же единъ не приложися т к безумью ихъ, но рече сице: аще бы чловъкомъ богъ реклъ столиъ на небо дълати, то повелъл бы самъ богъ словомъ, яко же створи небо и землю и вся видимая и невидимая.

 1 вм. всякая нечистоты, в Новг. 1-й скар'єдия всякого 2 В Новг. 1-й Египътяни 3 в вставлено из В. С. и др. 4 рече вставлено из К. С. и др. 2 оустависта из К. А. Я., в Кол. оуста 6 Ко вставлено из К. С. и др. 7 Приложися из К. С., и др., в Кол. преложися